

השלישי בסידרת גילוי עסקי הסכום סוחרים בזיעת הכדורגלנים

הודעה המזורה ביותר ששמעתי בחיי, אמר בן ציון פט, ראש תא עתונאי הספורט. אף עתון, פרט לדבר, לא פירסם את ההודעה. אפילו העסקנים, המנהלים את ההתאחדות לכדורגל, הודו כי העולם הזה צדק ב"האשמותיו. הודו כי פרסומים אלה הם גיוס לתקן, לפתח בחלקם, את אי-הסדרים בהתאחדות. אחרי שבשבוע שעבר הוזמנו מיליון כרטיסים חדשים למשחקי הליגה בדפוס יפת, באה השבוע פעולה נוספת.

העולם הזה, למשל, האשים במאמר ה"ראשון בסדרה זו, כי החלוקה ללא חשבון של כרטיסי-הזמנה למשחקים השנים גורמת לספסרות ולרמאות בקנה מידה גדול. ה"שבוע החליטה הנהלת ההתאחדות שלא ל"חלק יותר כרטיסי-הזמנה למשחקי הליגה והגביע בעונה זו.

אחרי שהעולם הזה גילה, כי מעשיו הם פוקפקים של מזכיר ההתאחדות לשעבר משה וייס הביאו לכסוף עם משטרת יש"ר, שנמנעה מלפקח על משחקי הכדורגל

במוצא-רשבת צלצלו הטלפונים על שולחנותיהם של עורכי מדורי הספורט בעתונות היומית. כ"אן מדברים מההתאחדות לכדורגל בישראל. אמר הקול מעבר לקו. "אנו רוצים למסור לכם את ההודעה הבאה: לאחר שנתפרסמו בשבוע עון העולם הזה דברי השמצה על כמה מחברי הנהלתנו, הגנו רואים צורך לכרסם ברבים שהדברים מופרכים מיסודם, והחלטנו לדחות כל ויכוח עם העתון הנ"ל ולעבור לסדר היום."

זאת היתה תגובתה היחידה של ההתאחדות לכדורגל בישראל, על האשמת החמורות שפורטו בשני המאמרים הראשונים ב"סדרת הגילויים על הכדורגל הישראלי, ש"פורסמו בגיליונות העולם הזה (1054, 1052). בעיני חברי הנהלת ההתאחדות נראה הכל פשוט וחלק. כל האשמות החמורות שפר"סו ביטודיות ואשר נקבו בשמות מפורשים, לא היו, לדעתם, אלא סתם דברי השמצה על כמה מחברי הנהלתה. הגילויים על מעילות, בזבוזים ושחיתות, שהוכחו בעובדות ב"דוקות, היו, לדעתם, "מופרכים מיסודם". ועל כן, עוברת ההתאחדות לסדר היום.

אולם שוחרי הספורט לא עברו על פירי סומי העולם הזה לסדר היום. גילויים אלה עוררו סערה והתמרמרות בציבור הספורטאים ובקהל הצופים. אפילו עתונות הספורט הישראלית — שאנשיה ידעו זה שנים על הרקבון המכרסם בתוך צמרת עסקי הכדורגל אך ביכרו לשתוק ולהשתיק פרשיות, סניורים, ושכמה מהם אף עשו יד אחת עם המושחתים — לא יכלה לשתוק הפעם. לא לכולם היה האומץ לחזור על האשמות העולם הזה, אולם רבים יצאו בגלוי נגד השתקת פרשיות השחיתות.

"היכן התגובה?" זעקה כ"תרת המאמר ה"ראשי במדור הספורט של ידיעות אחרונות. יהודה גבאי, עורך מדור הספורט של ה"עתון, היה זהיר מאוד. "עם כל רצוננו להאמין למוסד צבורי נכבד", כתב במאמר הראשי, "נדמה שהציבור לא הסתפק בתגובה סתמית שאינה א מרת כלום. בכל אשר תפנה תשמע התלחשות ורכילות שאינן לכבודו של המוסד... רבים בקרב אלפי אורחי הספורט קראו את כל האשמות, מצאו בהן שמות מפורשים וכינויים כמו גנבים, מועלים-באימון וכו'. אי הגבה פירושה סיי כון שלום הבית בהתאחדות... הנהלת ה"התאחדות שותקת, ומכסת את האימון ה"כללי של מאות הקבוצות אליה. צבור חובבי הכדורגל רוצה לדעת את האמת. ויש לו כל הזכות לדרוש אותה!"

*** התיקנים הראשונים ***

אפילו "הישיבת הספורט", הנוהר בדרך כלל מלתקוף את ראשי ההתאחדות דות לבלי יחסמו לפניו מקורות האינפורמציה, לא יכול היה לעבור לסדר היום על האשמות העולם הזה. במאמר מערכת ראשי, המוגה אל הדיר יוסף לאם, נישא ההתאחדות לכדורגל, והחתום בדי יחזאל ארזי, עורך מדור הספורט בעתון הארץ, תבע העתון לא להתעלם מהאשמות העולם הזה. "היה זה גילוי מוצע לציבור חובבי הכדורגל הישראלי", כתב ארזי, "שראה עד כה בהתאחדות מוסד ספורטיבי, שנוציגו מושכים בחוטים שלא על מנת לקבל פרס. את רבבות החובבים לא יתארו לעצמם כי מאחורי הבעיית העונות מסתתרת פרשה קורטוב בצורה בה החל... נותר בנו להימשך בצורה בה החל. אף נותר בנו קורטוב לאמונה, כי עדיין ניתן לתקן ולהציל את המעט ששרד. לא היינו רוצים להתאכזב ולהיחשב כי בסודם של הכדורגל הישראלי לא נותר אפילו צדיק אחד". וכן, במקום ההתאחדות לכדורגל העבור לסדר היום על האשמות העולם הזה, עברה כמעט כל עתונות הספורט לסדר היום על תגובתה העלובה של ההתאחדות. "זוהי ה"ה

התפטרות חוקית. דהרי נכנס לעיריה במקומו של מגורייכהן. אם תבטל התפטרותו של הח"כ יסולק דהרי מן העיריה. זה היה מצב הדברים, כשקראו שני הפלגים היריבים בעירית נתניה את חבריהם לשתף ישיבות מועצה נפרדות. בבוקר אותו יום הגיש עורך-הדין שמואל תמיר גליון אישום בן ארבעה דפים לבית-משפט השלום בנתניה. האשים את משה שקד בעשרות עבירות פליליות — מהוצאת כסף בטענות שחא מעילה באימון, ועד ביצוע "מעשה העלול להביא לידי הוצא ציבורי".

ראשי-עיר בן-עמי כן או לא?

התובעים: עמנואל כריר, חבר מועצת עירית נתניה, ויצחק טברסקי, חבר הוועדה המוניציפאלית של מפלגת הציונים הכלליים. השבוע הכריזו שני אורחי נתניה על עצמם כראש העיריה. עובד בן-עמי הודיע כי כל מי שמערער על מעמדו כראש העיר יכול לפנות לבית-הדין הגבוה לצדק. משה שקד התחבא מאחורי גבו של שר הפנים. הכריז כי רק הוא יושב על הכסא הנכסף.

פחחיתקוה מ"שעשועים

אילו ידע צבי הוברמן, חושב רמתגן, כי פתח-תקוה הסמוכה תראה לו פנים כל זך ונעפות, לא היה מזלזל להשקיע בה את כספו בבנין בתי-קולנוע.

הוברמן, חושב ישראל חתיק, הכדבר בה"רה אשכנזית, הקים את מפעלו הראשון בפתח-תקוה בשנת 1955, כשהפך את בית הקפה הציפור חתולה, לקולנוע-קיים.

כדי להקים קולנוע, היה הוברמן זקוק לאישור הוועדה לבנין ערים. הא שר מהג"ד ה"רה לו להקים את בנין הקולנוע בה"אם לדרישות החוק העירוני, כשהשלים את הבניה, סבר הוברמן שיקבל את ה"שיון. אולם שלמה וילפברג, מנהל מחלקת הגביה בעיריה, קבע אחרת: הוא דרש מהוברמן ל"השליש בקופת העיר סך 1500 ל"י כ"תרומה לביתן בגן החיות" שלא היה קיים אז ב"פתח-תקוה, ולא הוקם מאז ועד היום.

שערות ככף היר. מה שלא הסכים לתת וילפברג בפניה רגילה קיבל הוברמן מועדת בנין ערים המחוזית, אחרי שפרקליט טי יצחק ברא"י פנה לב"תהדין העליון ל"צדק. אחרי שהפסיד עונת הגנות, אחת, החל ב"תי-קולנוע של הוברמן לפעול. השנה החליט הוברמן להגדיל את עסקיו, כשהוא מתעלם מן העובדה הידועה לכל, כי בדי מועצת העולים הפועלים בפתח-תקוה נמצאת בעלותם השלמה או הזלקית של ארבעה בתי-קולנוע בעיר, הגיש הוברמן ב"הקמת בתי-קולנוע נוסף. ראש העיר פנת רישט טריב. כשכאן יצאמו שערות, תקבל את ה"שיון! צעק לה. ברמגן, כשהוא מראה לו את כף ידו. גם הפעם החליט הוברמן להתקש. יחד עם פרקליטו עיין השבוע באפשרות לפנות פעם נוספת לבית-הדין העליון, לבדוק שם את אפשרות עצמתה הערוערת על כף ידו של ראש עיריית פתח-תקוה, מבלי לתרום תחילה לקרן הקמת פרק לאומי, גן חיות, (חשדך בעמוד 14)

(המשך מעמוד 10) מתלמדים במפורש בהחלטת שר הפנים, חתמי השבוע קציני המשטרה על הפקודה לגירושו של יוסף אברדבבוס וביצועה. מוחמד אברדבבוס מיהר לשר הפנים, גרם לכך שבר"הודה יודיע ברבים כי הוא נוטל מקציני המשטרה את סמכותם לגרש או רחום ישראלים או אחרים מתחומי המדינה. היתה זו קריאת-הגר על המטה הארצי של המשטרה. כשפירסם השבוע המפקד הכללי הודעה, כי קציני המשטרה ינשכו לחתום על פקודות-גירוש בתוקף סמכויות שניתנו להם, לדבריו, מסעם שר הבטחון, היה ברור כי יוסף אברדבבוס מעכו גרם להרחבת הקרע הקואליציוני המתרחב הולך.

עיריות שזיים אחזים בכסא

עשרות אנשים הצטופפו בחדר הישיבות הקטן של מועצת העיריה, לידי השולחן ישבו ששה-עשר חברי המועצה, כשהם מחכים בקוצר-רוח לדין על הנושא "הדחת ראש העיריה". אולם, לפני שניגשה המועצה ל"דין, ביקש אחד החברים את רשות היבור. "הוא לא יד"ר!" נשמעה קריאה מתוך הקהל הצפוף. מקהלה מדברת שלימה ענתה לקול הבורד: "הוא לא ידבר!"

הנואם שהקהל הס ער רצה למנוע ממנו את רשות היבור היה ח"כ חרות חיים מגורייכהן. המקום: חדר הישיבות של מועצת עירית נתניה. הזמן: יום רביעי שעבר. ה"שר **מבשרך למועצה**, חברי המועצה התפזרו. מחוסר כל אפשרות להתגבר על המקהלה-המדרבת הרעשית, נאלץ ראש העיר עובד בן-עמי לעזול את הישיבה. בניגוד לכל נוהל מקובל נשאר אחרי ב"אולם כמחצית הח"רים. היו אלה חברי סיעות הפרי-גרטיים, מפא"י, אחדות העבודה, מפ"ם והכלתר של נתניה, דוד דהרי, שהח"ליטו להמשיך בישיבה גם אחרי שנעלה בפקודת ראש העיר. להם לא הריעה המקהלה: חבריה התפזרו לפי צו האיש שכיוס אותם למקום, מזכיר מועצת הפועלים המקומי. ללא גינוני-טכס מיותרים, החליטו להזיח את בן-עמי מתפקידו, בחרו במקומו את משה שקד כראש העיריה.

בבוקר יום המחרת הצטרף חבר נוסף לפורשי המועצה, מסיעות הפועלים וה"פרי-גרטיים. שר הפנים, ישראל ברייה, הודיע לבן-עמי כי הוא מכיר רק במועצה עירונית אחת ובהחלטותיה: המועצה ש"ש" ארה בחדר הישיבות אחרי געילת הישיבה. הודעתו של ברייה, שהבטיח לבן-עמי לפרסם את החלטתו גם ברשומות, העתון הרשמי של הממשלה, ובכך להדיחו סופית ממשרת ראש העיריה, הביאה את המאבק הגדול המתחלל בשבועות האחרונים סביב כסאו של ראש עירית נתניה לשיא נוסף, גבה הרבה יותר מלמיה של עיר חולות.

קבלן לראש עיר. המשבר פרץ כש"החליט עובד בן-עמי, אחד מראשוני בנייה ומקימה של עיר החולות נתניה, לעשות ימיו קצום, להתמסר לבניית של עיר חולות נוספת, עיר המל אשרוד שליד אשקלן. ראש עיריה אחר היה עושה את שני הדברים גם יחד: מנהל את עניני עירו ויכל בונה עיר חדשה. בן-עמי החליט כי יוכל להתמסר רק למשימה אחת. בקושי רב סיכ"נע את א"ש מפלגת, הציונים הכלליים, להסכים לפירושתו מתפקידו ראש העיריה. למשך שנתים, פינה את כסאו לק"ל משה שקד, איש מפלגת הפרי-גרטיים, שנשא מעתה את התואר ממלא-מקום ראש העיריה. שקד, יודי טוב לבן-עמי, קיבל על עצמו את המשימה החדשה בהתלהבות רבה. הוא הבין מיד שעסקי הקבלת הנחובים שלו לא יפסידו מאומה מזה שהוא יעסוק בהם ובמשרה החדשה בעת ובעונה אחת. האפי-שריות החדשות שעמדו לפניו, עת נתנה לו זכות החתימה על פקודות השלשום ב"עיריה, היו בלתי-מובגלת כמעט.

כך, למשל, העביר שקד סכומים שעמדו לזכותו בקופת העיריה, לזכות מוסדות אדם עמד בקשרי מסחר פרטיים בנתניה, עורך משיכיותו בעת שהיתרה לזכותו בקופת היתה קטנה מפקודת השלשום בספקיו. **שתי מועצות.** בתום שנה וחצי ל"כהונת החליט שקד להפוך לראש עיר עצי-בנות. בעזרת אחד מחברי סיעת חרות, דוד דהרי, שעבר למפא"י תמורת הבטחה ל"מגויי-כסגן ראש העיר, הודיעו סיעות ה"פועלי-המזרחית לבן-עמי כי החליטו להדיחו. בן-עמי לא נכנע. הוא חיפש ומצא כי התפטרותו של ח"כ חרות חיים מגורייכהן ממועצת העיריה, לפני כשנתים, לא הג

המחסום שוטרים וטרניס מונעים

להכנס לאצטדיון רמת-גן, שם נערך חמשתק בין קבוצת לניה לבין מכבי תל-אביב, אחרי שהמשטרה דרשה להדפיס מחדש את הכרטיסים למשחק.

המשטרה מתערכת

ר"י אנשים רבים שלא ראו בעין כ"ה יפה סולחה זו, שהחזירה את המש"רה לעסקי הספורט. כי היא היתה עלולה להפריע להם בעסקיהם. והיא אמנם הפריעה. הדבר בא לידי ביטוי בשערוריה הגדולה של הכרטיסים למשחק האחרון של הקבוצה הפולנית לניה נגד מכבי תל-אביב ברמת-גן. במודעות לקראת תחרות זו נאמר שחור"על-גיבילב, שנתחרות ימכרו רק כרטיסי "שיבה, במחיר אחיד של 2 ל"י, לכל ה"יציעים. בדרך כלל מוכרים לאצטדיון רמת-גן כרטיסים מסומנים, בהם מצויינים מספר המגורה, מספר הגיש ואף מספר השורה והמושב. אולם על כרטיסים מסומנים יש פיקות, ואפשר לדעת בדיוק כמה נמכרו. על כרטיסים במחיר אחיד, ללא מספר, קשה לפקח. איש לא יוכל לברר כמה כ"רטיסים נמכרו, ואפשר יהיה למכור, אם תהיה דרישה לכך, מספר כרטיסים גדול יותר ממספר המקומות. לכן התנגדה משטרת ישראל, לא משום שחשכה שמישהו עשוי להרויח מהעסקה, אלא מפני שפחדה מ"עומס קהל ביציעים. יום אחד לפני המשחק, שנערך ביום שני